

POLITIKKURIN

NATO skal gjalda
LOYSINGINA

VÓRU SJÁLVTÝRISMENN «GENIALIR», TÁ TEIR TVEIR-
EINIR VALDU SÆR 13. HJÓRVS HÖVUÐSENDAMÁL ER AT
AVTAKA HELMASTÝRISLÓGINA, TIL VERNÐAR OG
VERJU AV GRUNDLÓG FØROYA, SO VAR KJARTAN
MOHR IKKI MINNI «GENIALUR»; TÁ HANN BAR UPPA
MÁL AT LATA NATO GJALDA SJÁLVTÝRI FØROYA.

NÍÐUR við NATO, av landinum
við hermonnum og burtur við
herstöðini! tað hevur verið niður-
lagið hjá nógvum av teimum i teim
um sokallaðu «sjálvstýrisflok-
kum» — og hetta var so gott sum
einasta mál, ið tjóðveldisflokkurin
før til vals uppá.

— Síðan «sjálvstýrislandstýrið»
varð sett, hevur ikki ein rodd hev-
jað seg móti hermonnum og her-
stöðini.

I staðin fyri hevur «sjálvstýris-
landstýrið» verið til veitsluhald
hjá hermonnum á NATO-herstöð

ini i Mjorkadal — til veitsluhald
millum altoyðandi radarstrálar-
huldu-atomgoymslur og annan
devilskap i hesum pestdalinum.

Hetta er tó ikki so torført at
skilja, tí Kjartan Mohr, ið hevur
«sjálvstýrislandstýrið» i sínari «hulu
honde», sigur, at teir skulu fremja
loysingina við at selja imperialist-
unum Føroya fólk og Føroya land
fyri 75 milj. kr. árliga.

75 ATOM-milj. kr. til Erlend
Patursson og ATOM-kandidatin
Karsten Hoydal at umsita Føroya
frælsi við!!

11 miljónir krónur at taka av

Undir seinasta landstýri vóru tiknar 20 milj. kr. i láni til endur-
nýggjan skipafloans og til bygging av vegum og havnum — og
av teimum eru 11 milj. kr. framvegis tókur.

9 milj. kr. eru nýttar til endurnýggjan skipafloans og vega-
og havnabygging — meginparturin til skipafloans, sum nú er komin
væl ávegis at verða endurnýggjaður, nógv skip eru komin og fleiri
i umbúna.

Nýggja landstýrið hevur sostatt 11 milj. kr. at taka av, umframt
tað, ið árliga verður játtað á figgjarlógini.

Skipafloansin tørvar nú ikki so nógv sum árin frammanundan, so
mikið meira verður til ta vega- og havnabygging, ið seinasta
landstýri hevði sett sær fyrri at fara undir at fremja eftir eini
stórri heildarætlan.

Forkoma teir fólkapensjónini?

OIL SKILAFOLK SANNA, AT I SOMU LÖTU «SJÁLVTÝRIS-
ISLANDSTÝRIÐ» FER UNDIR HIN MIKLA YVIRTÖKU-
POLITIKKIN A LEIÐINI FRAM MÓTI FULLARI LOYSING,
IÐ ER ENÐAMÁL «SJÁLVTÝRISFLOKKANNA», SO ER
ALLRA STÖRSTI VANDI FYRI, AT ÖLL OKKARA SOSI-
ALLOGGAVA FER FYRI BAKKA

DANSKI ríkisskassin letur nøinar 8—9 milj. kr. árliga til fólk-
pensjón, avlamspensjón, einkupensjón, serforsorg, barnastuðul

HETTA VERÐUR UMLEIÐ 600 KR. UPPA HVÖNN SKATTA
BORGARA I FØROYUM

Hesar 8—9 milj. kr. er helmingurin av kostnaðinum av sosial-
lógðávinum i dag. Ein fullkomin fólkatrygging verður at kosta mun
andi meira — kanska tvífalt so nógv, tí enn eru ikki öll tryggjað
móti øllum vandum, aldursmarkini ov høg, tryggingargjöldini ov
lág o. s. fr.

HETTA er ein av teimum kostnaðarmiklu yvirtökunum, ið frem-
jast skulu; men tað er eingin ivi um, at samstundis við yvirtök-
uni verður skattur og tollur og pensjónsgjöldini at hækka so i
stórum, at litið verður eftir at liva av hjá gomlum, avlammum,
einkjum, sjúkum og øðrum treingjandi.

AGN

Góður høggu-sløkkur

á goymslu

P. BACALAO

Frøðbiar sóknar sjúkrakassi

og flutningskassi setur aðalfund sín i FYLKING tann 28. mars 1963
kl. 20.00.

Dagsskrá:

1. Frágreiðing.
2. Roknskaparnir til góðkenningar.
3. Innkomuð uppskot til val av formanni, trimum stjórnarlimum
við tiltaksmanni og grannskoðara við tiltaksmanni.
4. Uppskot til hækkan av limagjaldinum, orsakað av nýggja lækna-
sáttmálanum.
5. Uppskot til lóg fyri flutningskassan.
6. Uppskot til broytan av begravilsihjálpinum fyri børn.
7. Ymist.

Tveroyri, 18. mars 1963.

Stjórnin.

Smástuðul til
fiskivinnuna

Illa gongur at fáa skipini at bera
seg. Skipaigarar hava vent sær til
landstýrið og biðið um munandi
rakstrarstuðul; men higartil hevur
«sjálvstýrislandstýrið» bert veitt
fiskivinnuni smálettur, ið litið
muna fyrri at fáa raksturin at bera
seg.

Nakrar hundrað túsund i avgjöld
um og nokur umsetingargjöld er
einaft: lætti, fiskivinnan higar-
til hevur fingið frá landstýrinum;
men her er neyðugt at veita mun-
andi stuðul, so ikki fiskimenn og
reiðarar missa skipini av hondum.

Javnaðarflokkurin er fúsur til
verka at gera sitt ítarsta á hesum
øki og verður at seta fram upp-
skot samsvarandi hesum.

MINI-FOTOTÓL. 16. mars opnað:
stór vørumeðsa i Köln i Týskalandi
Stórsta sensatiónin her var eftt
smámyndartól »Istamaté 500.«
Tólið nýtir filmstøddina 26x26 og
kann goymast i lummanum. Tólið
hevur automatiska ljós-innstilling.
Stórsta sniðið er ísetingin av film-
inum. Eitt lok verður latið upp,
filmurin slepptur inn, lokið aftur-
latið — og filmurin setur seg i
sjálvur.

Haldið Sosialin

HESS-
O-DAN

Danmarks bedste
olieamin. Auto-
matisk rundtræk
og trækregule-
ring.



Pf. VALDEMAR LÜTZEN
Tórshavn

Hvør hevur
sína framtíð

at gleða seg til -
at stúra fyrri -
at tryggja -

Snúgvíð
tygum til ein
HAFNIAMANN

Tryggingarsambandið
FØROYAR
Tórshavn, Tlf. 1090.

Umsjónarmaður:
JOHN SIVERTSEN
i Kristnastovu, Tlf. 1721



HAFNIA
FÖRSIKRING

Haldið SOSIALIN

Heðin Brú: LEIKUM FAGURT ...

177

gera valdagin. Atkvøðuretturin var eitt álvarsmál, sum var lagt
i hendurnar á teimum.

Aftan á fundin komu menn á tal við teir framandu. — »Tygum
hyggja inn á gólvíð, aðrenn tygum fara avstað aftur,« varð sagt.

Óli stóð har eisini. Takkaði monnum fyrri, at teir vóru kom-
nir. Hann var nú bert ein gamalur drongur, so tað lá ikki so væl
fyri at bjóða soleiðisni, men um teir høvdi ikki hug at ganga inn
á gólvíð at drekka eitt glas og fáa ein royk?

Teir fremmandu fóru við honum. Aðrir menn við, so stovan hjá
Óla var full.

Soleiðis gekk kvøldið. Mennirnir lógu nátt, men fóru avstað tíð-
liga morgunin eftir, at halda fund i næstu bygd. Soleiðis vóru
fundir um oyggjarnar. Tess stóri bygdir, tess longri fundir, helt
onkur, og tað var eitt sindur um tað, hovástakið var meir á stóri
bygdum — og óljóðið á fundunum, onkur var ov tungur i hovdi-
num og hevði hug at skipa samfelagið skjótt og harðhent. Men
hetta vóru undantøkini. Eingin bygd vildi hava tað skuldi spyrjast
frá soviðnum hendingum, og maðurin var stillisliga fingin burtur.

Bløðini vóru eisini á tremur av politiskum greinum, i fyrstuni
evnisfastar, umhugsadar. Aftursvarini vóru harðligari. Aftursvar-
ini til aftursvarini uppaftur harðligari, versnaðu hvørt takið, evnið
harv burtur, brigslíð okstist, skuldsetingar — hálvbrokk um leys-
ingabørn, svik, lygnir. Stevningar stóðust av.

Tey nógvu hugsadu um hetta, ið sagt var á valfundunum, talaðu
um tað, har fólk kom saman, gjordu sær sínar meiningar. Öll
vantaðu tey, at tað nýggja lógtíngið skuldi bota um viðurskiptini,
tað fór at henda eitthvørt stórvegis, tí sum nú var livdist ikki. Var
tað tann nýggi flokkurin, ið redda skuldi? Um hetta varð talað
mest. Hinar hevði fólk tikið støðu til frammanundan — eisini tey
ungu, sum skuldu velja á fyrsta sinni, hovdu sína støðu til teir
gomlu flokkarnar, tí tað lá i húsunum — íhaldshús, framtakshús.
Hetta var tað vanliga.

178

Eitt vóru flestu fólk leidd við: Bløðini, tá ið tey komu út i tað
ónærliga lagið, at æruskemma, penta. At tey vóru hvoss, varð
dánt, so leingi tað var sámlígt. »Hvat er tað fyrri félk, ið setir
sovorðið upp?« kundu tey spyrja. »Er tað ikki fólk, sum hevur
gingið i skúla og er eitt sindur vitandi, ið skrivar bløð, ella hvussu
er tað vordíð? — Er tað hatta, lærdómurin førir til, so veit eg
einki!«

»Ja, og tilgóðs stunda vit eftir meira og meira lærdómi fyrri
børnini.«

»Jú, men er tað ikki so rak at vera blaðmaður, so eingin, ið
kennir seg foran fyrri onkrum øðrum, vil vera?« Tey vistu líka,
men okkurt var, hetta var ikki góðsmanstala, ið har varð ford.